

VOORWAARTS

**24 september Algemene Ledenvergadering
Interview met Flora Goudappel**

www.pvdaschiedam.nl

VOORWAARTS JAARGANG 46, NUMMER 3, september 2014

Voorwaarts, september 2014

Colofon

Voorwaarts
Afdelingsblad van de PvdA-Schiedam

Jaargang 46, nummer 3

Medewerkers aan dit nummer:

Mario Stam
Peter Groeneweg
Sebastiaan van der Vliet
Monique Verweijmeren
Maarten Reuderink

Opgemaakt in:
Microsoft Word

Druk:
BGS Schiedam

Oplage:
300 stuks

Redactieadres:
Rob Holmer
Lange Haven 61a
3111 CB Schiedam
Tel 06-46173853

In deze Voorwaarts :

Blz. 3- Voorwoorts

Blz. 4- Ledenvergadering

Blz. 5- Notulen

Blz. 7- Jan Schlärman

Blz. 8- Sebastiaan v. d. Vliet

Blz. 12- Maarten Reuderink

Blz. 13- Mario Stam

Blz. 15- Peter Groeneweg

**Blz. 17- Interview Flora
Goudappel**

Blz. 20- Wie is wie

VOORWOORTS

Beste partijgenoten,

Normaliter bent u gewend om de Voorwaarts te ontvangen onder de redactionele verantwoording van Nico van Vliet. Nico heeft dit zes jaar gedaan met veel passie en bevlogenheid voor de PvdA Schiedam. Echter, Nico heeft in de vorige Voorwaarts te kennen gegeven het stokje over te willen dragen.

Het is mij, Rob Holmer, dan ook een eer om dit te mogen gaan doen voor de PvdA Schiedam en haar leden.

Wie is Rob Holmer?

Rob Holmer (50 jaar) is opgegroeid in Schiedam en geboren in Deventer. Ik ben met mijn ouders, Bep en Henk Holmer, 48 jaar geleden naar Schiedam verhuisd. Dit om, zoals mijn ouders altijd verkondigd hebben, cultuur naar Schiedam te brengen. Ik ben in het hart van Theater De Teerstoof aan de Nieuwstraat 12 opgegroeid. Vanaf dat moment ben ik ook besmet geraakt met het socialisme en de PvdA in Schiedam. De laatste twee jaar ben ik actief in de Schiedamse politiek geworden.

Ik heb een positieve bijdrage kunnen en mogen leveren tijdens de PvdA campagne voor de gemeenteraadsverkiezingen 2014. Helaas met een ongunstige uitslag voor de PvdA Schiedam.

Gelukkig is de PvdA wel vertegenwoordigd in het college met een top wethouder, Mario Stam en met vijf leden in de raad. Ik wil mij de komende jaren dan ook weer socialistisch gaan in zetten voor de PvdA Schiedam. Zowel als bestuurslid van de PvdA als ondersteuning aan de fractie.

Als laatste wil ik toch het woord richten aan Nico van Vliet. Ik ken weinig mensen met zo'n socialistisch hart zoals jij hebt. Jij bent voor mij het voorbeeld zoals een socialist moet zijn!

Dank voor het vertrouwen Nico, de Voorwaarts is dan ook in goede, socialistische handen!

Met vriendelijke groet,

Rob Holmer

Agenda Algemene Ledenvergadering Woensdag 24 september 2014
Aanvang 19.30 uur Locatie: Ruimte in Beweging aan de Boterstraat
81 Schiedam.

1. Opening
2. Vaststelling agenda
3. Vaststelling notulen Jaarvergadering 23 april 2014, zie blz. ..
4. Bestuursverkiezingen
 - a. Afgelopen jaarvergadering is Maarten Reuderink gekozen als interim-voorzitter. Het bestuur draagt Maarten voor als kandidaat voor het voorzitterschap voor de komende 18 maanden.
 - b. Boris van Puffelen vertrekt als bestuurslid. Het bestuur draagt Pascal van Kraaij voor de vrijkomende rol van vicevoorzitter. Pascal blijft secretaris.
 - c. Amber Kerkhof wordt voorgedragen als algemeen bestuurslid.
 - d. Tegenkandidaten kunnen zich kandideren door uiterlijk woensdag 17 september 2014 hun kandidatuur in te sturen via schiedam@pvda.nl.
5. Benoeming plaatsvervangend congresafgevaardigde. Het bestuur draagt Monique Verweijmeren voor als kandidaat voor de functie van plaatsvervangend congresafgevaardigde. Tegenkandidaten kunnen zich kandideren door uiterlijk woensdag 17 september 2014 hun kandidatuur in te sturen via schiedam@pvda.nl.
6. Afscheid van Boris van Puffelen.
7. Pauze
8. Kennismaking Flora Goudappel. Zij zal iets vertellen over Europa. Zie ook blz. .. voor het interview met Flora Goudappel.
9. Sluiting.

Notulen ledenvergadering 23 april 2014

1. De vergadering wordt **geopend** door Nico van der Vliet, plaatsvervangend voorzitter. Cor Heukels is afwezig, bij punt 13 wordt hier nader op ingegaan. Menno Siljee, Maarten Groene, Mari Dingenouts en Anita Kuyt zijn afwezig met kennisgeving.
2. De **agenda** wordt ongewijzigd vastgesteld.
3. De **notulen van de ALV op 23 november 2013** worden ongewijzigd vastgesteld.
4. Het **jaarverslag** wordt vastgesteld met als aanvulling dat er een verkiezingsprogramma en lijst zijn vastgesteld door de leden.
5. **Vaststelling jaarrekening 2013**. De kascontrolecommissie heeft alle papieren nagekeken. Ronald Jaggie verklaard namens de kascontrolecommissie dat de kas gecontroleerd is en Bart Overzier alles goed geadministreerd heeft. Wellicht kunnen er in de toekomst doelstellingen bijgevoegd worden, vergezeld van de resultaten/effecten en of deze geslaagd zijn of niet. De jaarrekening wordt vastgesteld.
6. **Vaststelling begroting 2014**. Er wordt veel geld in de campagne gestoken. De campagne kostte minder dan begroot. De begroting voor 2014 wordt vastgesteld.
7. **Terugblik fractie en wethouders**. Vragen zijn er niet, de oude fractie wordt bedankt voor hun inzet.
8. **Collegevorming**. Mario Stam houdt een presentatie over het coalitieakkoord. Het betreft een akkoord op hoofdlijnen. Er wordt opgemerkt dat de procedures niet conform het Huishoudelijk Regelement is, er wordt aan de leden gevraagd of er in het kader van een snelle besluitvorming al besloten kan worden. De leden gaan met deze procedure akkoord.
 - a. Louis Plas vraagt naar de mogelijkheden voor inspraak. Wellicht kunnen er thema-avonden worden georganiseerd voor inhoudelijke verdieping. Chris Zijdeveld merkt op dat hij het een goed akkoord vindt.
 - b. De leden gaan akkoord met deelname aan de coalitie. Het coalitieakkoord wordt de maandag na de ledenvergadering gepubliceerd. Op 17 mei is er een bijeenkomst, er is op die avond nog ruimte voor eventuele kritiek.
9. Er wordt **gepauzeerd**.
10. **Benoeming kascontrolecommissie**. Deze zal bestaan uit Joop Buunk, Ronald Jaggie en Deborah Lens.
11. **Benoeming afvaardiging congres**. Louis Plas gaat door als afgevaardigde, maar Pascal van Kraaij heeft weinig tijd om actief te zijn als plaatsvervanger afgevaardigde. Boris van Puffelen volgt hem op.
12. **Benoeming gewestelijke afgevaardigde**: Aad Wiegman wordt de nieuwe coördinator.

13. Verkiezing bestuur.

- a. Cor Heukels heeft naar aanleiding van zijn functioneren kritiek gekregen. Hij heeft daarom besloten liever nu al te stoppen. Hij is betrokken gebleven bij de onderhandelingen voor het coalitieakkoord. Voorgesteld wordt Maarten Reuderink voorlopig het voorzitterschap op zich te laten nemen, de leden gaan hiermee akkoord.
 - b. Ger Ubink stopt als bestuurslid. Hij wordt bedankt voor zijn inzet. Louis ziet graag dat Ger betrokken blijft, wellicht in een adviesfunctie.
 - c. Het nieuwe bestuur wil in september een nieuw plan presenteren op basis van het rapport Scheeres, betrokkenheid van actieve leden behouden en openheid naar buiten.
 - d. Rob Holmer wordt voorgedragen als bestuurslid. Boris wordt voorgedragen als vicevoorzitter. Er zijn geen tegenkandidaten. De vergadering gaat per acclamatie met hun benoeming akkoord. Deborah Lens en Amber Kerkhof zullen een aantal maanden meedraaien met het bestuur.
14. Er wordt **afscheid** genomen van het oude bestuur. Maarten Reuderink vertelt een inspirerende anekdote over Nico van der Vliet.
15. **Rondvraag.** Chris Zijdeveld maakt van de gelegenheid gebruik om op te merken dat hij positieve verhalen over de campagne heeft gehoord.
16. De voorzitter **sluit** de vergadering.

Ingezonden brief van Jan Schlärmann

Beste lezers van de Voorwaarts,

Vlak voor de Kerst kreeg ik een email van Diederik Samsom met het verzoek om een bijdrage voor de toen nog komende gemeenteraadsverkiezingen.

Ik heb Diederik toen gemaïld dat ik al bijdraag naar vermogen en lijflijk niet in staat was om hand- en spandiensten voor onze partij te verlenen (ik was pas geopereerd aan mijn rug). Nooit meer iets vernomen van onze Diederik.

Dat vond ik slecht. Het zette me aan het denken en vroeg ik me op een gegeven moment af waar staan nu die letters PvdA voor. **Partij van de Arbeid**. Is deze partij nu voor de hoger opgeleiden geworden: Raads- Kamerleden en/of een opstap naar minister of ook nog voor onze echte arbeiders zoals de vuilnismannen.

Dan denk ik onmiddellijk aan mijn vader, een echte socialist, komend uit het SDAP-nest. Zijn verhaal wil ik u niet onthouden.

Mijn vader kwam uit een groot gezin en werd glasblazer. Met de mond werden melkflessen geblazen toen. Door al dat blazen kreeg je dorst, met als gevolg teveel alcoholgebruik, voor het gezin betekende dat armoede. Hij is in de crisisjaren heel veel werkloos geweest. Af en toe in de werkverschaffing zoals sloten graven in Drenthe. Uit pure wanhoop verhuisde het gezin naar België, Charleroi. Daar was nog wel werk als glasblazer. Net voor de 2de wereldoorlog keerde het gezin als stateloos burgers terug naar Schiedam. (Is goed gekomen gelukkig) Mijn vader was een man van actie en heeft ook veel streken uitgehaald met zijn kornuiten. Het verhaal gaat dat hij met zijn maatjes Koningin Wilhelmina bij een bezoek aan Schiedam in de jaren 30, van haar paard zou hebben gehaald, op de Broersvest. Alles wat met het Koningshuis te maken had was voor hen taboe. De vlucht van het koninklijk gezin naar Londen en later Canada, zette veel kwaad bloed. Wat mijn vader in de 2de wereldoorlog allemaal heeft uitgevreten heeft hij aan zijn kinderen nooit prijs gegeven. Ik ontmoette als kind mijn vader pas echt op 29 april 1945. Na de oorlog werd ieder gevraagd 100 gulden te storten bij de Ned. Bank voor de wederopbouw. We hadden niets als gezin maar toch mijn vader was een echte socialist en had als motto: "niet lullen maar poetsen" en gaf die 100 harde Nederlandse guldens. (ik heb het bewijs) Verdiend met keihard werken zoals in de havens met het sjouwen van lood zware zakken. Soms staken ze een mes in die zakken om zo aan eten te komen en thuis te kunnen bereiden en wij weer "vlees" op onze botten kregen. In 1948 in dienst getreden bij Wilton Fijenoord en dat werd in 1960 zijn dood. Hij kreeg van een zware boor een terugslag en viel in het ruim van een super tanker op 12 december. De mensen die van voor de oorlog waren, hebben hard moeten werken en vaak na pensionering moeten leven slechts alleen van een AOW omdat alleen de mensen met de betere banen kans hadden gekregen om een pensioen op te bouwen. Mijn zielenpijn is dat dit echte ware verhaal nooit meer wordt verteld over de echte arbeider en zijn gezin. Ik heb gelukkig de kans gehad dit verhaal vele malen te mogen vertellen, zowel in Nederland als daar buiten. Meestal op congressen voor mensen die een trauma moesten verwerken. Ik kwam zo in Amerika- Finland maar ook in Londen. Daarom wilde ik het u niet onthouden en hoop ik dat Diederik ook daar oog voor heeft, voor de mens die met hard lichamelijk werk zijn brood moest of moet verdienen.

Dat is voor mij de ware Partij van de Arbeid.

Column Sebastiaan van der Vliet

Alleen als we minder gaan werken is een rechtvaardige samenleving mogelijk!

Er is een nieuwe held op links geboren. Hij heet Thomas Piketty. Hij heeft een boek geschreven met als titel *Kapitaal in de 21ste eeuw*. In zijn boek ziet hij vooral inkomens en vermogensverschillen als probleem van ongelijkheid. Naast zijn analyse denk ik dat het daarnaast ook noodzakelijk is om de arbeidsmarkt te bestuderen als bron van ongelijkheid. Als niets verandert splijt de samenleving namelijk in twee groepen uiteen: zij die werken en het goed hebben en zij die geen werk hebben en een armzalig bestaan lijden.

Allereerst volgt in dit artikel een aantal bespiegelingen over het fenomeen arbeid. Hierna wordt uitgelegd wat het probleem van de ongelijke arbeidsmarkt is, en wat daaraan gedaan kan worden.

Salaris hangt af van talent waar toevallig vraag naar is

Arbeid ten gelde maken hangt al eeuwen voor een groot deel af van talent wat iemand bezit en de maatschappij die een talent toevallig of niet waardeert. De prijs die een maatschappij bereid is voor talent te betalen hangt echter sterk af van de tijdgeest. In de renaissance was een schilder een hoog aangeschreven beroep. Als je een talent had om fresco's in kerken te schilderen, genoot je veel waardering en had je een goed loon. Tegenwoordig kunnen kunstenaars nauwelijks rondkomen en bungelt de gemiddelde kunstenaar onderaan het inkomensgebouw.

Veel vrienden van mij zijn hoogopgeleid. Het verschil in niveau is van HBO tot Universiteit; opleidingen die nog niet zo lang geleden bekend stond als een garantie op een baan. Toch hebben velen van hen geen werk. Vrienden die wel werk hebben, hebben vaak een technische of ICT-opleiding. Daar is dezer dagen wel werk in te vinden en dat werk wordt ook uitermate goed betaald. In de renaissance was er uiteraard geen enkele vraag naar ICT-talent en kon de tegenwoordige computernerd als gek worden opgesloten in een inrichting. Dit geeft prima de toestand weer waarin Nederland en Europa zich op dit moment bevindt; veel talent wat mensen hebben wordt niet benut, mensen kwijnen gefrustreerd weg in een uitkering. Talent waar toevallig vraag naar is wordt buitensporig goed betaald.

Het tekent Nederland en het tekent Europa. Nederland is er nog relatief goed aan toe; in Zuid Europa hebben veel landen een jeugdwerkloosheid van meer dan 50%. Een hele generatie lijkt zo te worden weggeslagen van de arbeidsmarkt en blijft achter zonder toekomst.

Economische groei en arbeidsproductiviteit

Het probleem komt door het simpele feit dat de vraag naar arbeid gekoppeld is aan twee variabelen: de economische groei en de arbeidsproductiviteit. Al onze vooruitgang is te danken aan de stijging daarvan. Sinds de jaren vijftig zijn we ongeveer 4,5 keer rijker geworden als Nederland per hoofd van de bevolking. In die periode is ook onze arbeidsproductiviteit per hoofd met een factor 4,5 toegenomen. De meeste economen zijn het er wel over eens dat de verwachting is dat we nooit meer een uitbundige economische groei gaan meemaken. 1,5% lijkt op de lange termijn als gemiddelde realistisch te zijn, maar het zou ook zomaar lager kunnen uitvallen. Bij een toename van de arbeidsproductiviteit van 1,5% per jaar leert een simpele som dat de werkloosheid dan dus niet zal dalen. De groei aan arbeidsproductiviteit heft hier de economische groei op.

Slechts als we harder groeien dan 1,5% neemt de werkloosheid af. Omgekeerd betekent deze regel dat als we minder hard groeien dan 1,5% en de arbeidsproductiviteitsgroei blijft autonoom doorgroeien met 1,5%, we er werklozen bij krijgen. De simpele constatering kan dan ook gemaakt worden dat de huidige werkloosheid geen tijdelijk conjunctureel probleem is, maar eerder een structureel karakter heeft.

Technologische revoluties en hun gevolgen

Niets wijst er op dat technologische groei in de nabije toekomst minder hard zal gaan. Waar vroeger automatisering vooral impact had op traditionele industrieën en arbeiders, is nu de middenklasse aan de beurt. Een arbeidsverwoestend spoor trekt nu door de middenklasse heen: postkantoren en -bezorgers, bankmedewerkers, winkeliers en veel administratief kantoorpersoneel merken de klappen nu al. Deze ontwikkeling zet zich nog wel even voort. Buschauffeurs, taxichauffeurs en treinmachinisten zijn de volgende categorie die door ontwikkelingen als de Google-car naar het geschiedenisboek der historische beroepen zal worden gestuurd.

We krijgen zo als we niets veranderen een samenleving met twee groepen: zij die werk hebben en zij die dat niet hebben. Mensen die werk hebben profiteren van de toenemende arbeidsproductiviteitsstijging. Zij krijgen er jaarlijks ongeveer 1,5% reëel loon bij en hebben zo een heel aardig tot zeer goed leven. Ze werken daarvoor dan wel relatief lang, zowel gelet op de werkweek als gelet op een late pensioendatum. Zij die buiten de boot vallen moeten het doen met een uitkering die karig zal zijn. Als je pech hebt toevallig opgeleid te zijn voor een beroep waar de samenleving op dat moment geen vraag naar heeft en je zo buiten de boot valt, bijt je op een houtje.

Arbeidsdeling

De hier geschetste toekomst kan werkelijkheid worden als het huidig beleid onverkort wordt voortgezet. Ik vind dat onacceptabel. Een grote groep in de samenleving wordt zo aan de kant gezet. In mijn ogen moeten we toe naar een samenleving waarin ieders talent kan worden benut en iedereen recht heeft op een fatsoenlijke baan. Daarom moet arbeid sterk worden herverdeeld. Hierdoor verdelen we de vraag naar arbeid eerlijker. Aanbod komt er immers niet bij.

Laten we ook de productiviteitsgroei eerder als een zegen zien dan als een last. Wat we dan namelijk kunnen doen is daarvan de zegeningen plukken en met zijn allen minder gaan werken. Hierdoor ontstaat meer tijd voor zaken waar het in het leven echt om gaat: genieten van cultuur, meer contacten met vrienden en familie, tijd maken voor kinderen en hobby's. Natuurlijk is het ook mogelijk eerder met pensioen te gaan. Het is ook interessant dat minder werken op vele manieren kan worden ingevuld. Zo kunnen mensen minder uur per week gaan werken, maar kan ook halverwege een loopbaan een sabbatical worden opgenomen om een wereldreis te maken, om iemand volledig om te scholen, of om kinderen of ouders te verzorgen.

Mensen zouden vooral zelf moeten uitzoeken wanneer ze extra vrije tijd willen, maar de overheid zou samen met werkgevers en werknemers krachtig moeten stimuleren dat juist minder in plaats van meer gewerkt wordt.

Het mooie is dat als we elk jaar net zoveel minder werken als de arbeidsproductiviteit groeit, iedereen elk jaar hetzelfde loon krijgt, maar dan tegen minder uren werk per week. Dat is echte vooruitgang en geen vooruitgang die gebaseerd is op plat consumptisme.

Ten slotte

Het is noodzakelijk naar de herverdeling van arbeid te kijken als een belangrijk middel van een gelijke samenleving. Het is natuurlijk niet het enige ingrediënt voor die eerlijkere en rechtvaardigere samenleving. Zo zal bijvoorbeeld ook goed gekeken moeten worden naar onderwijs wat goed moet aansluiten bij de werkgelegenheid, en zal onderwijs daarom flexibeler moeten worden. Ook moet juist voor de onderkant van de samenleving een fatsoenlijk bestaan worden gegarandeerd, ook bij minder uren arbeid per week. In de nabije toekomst wordt herverdeling van arbeid in ieder geval een van de belangrijkste uitdagingen waar de sociaaldemocratie een antwoord op zal moeten vinden. Terug dus naar het oude ideaal van de volledige werkgelegenheid, maar dan in een nieuw jasje.

We zullen nooit in staat zijn alle talenten in de samenleving perfect te matchen met de arbeidsmarkt. Voor schilders van kerkgebouwen blijft nu eenmaal minder werk dan voor ICT'ers in onze huidige samenleving. We kunnen er in ieder geval wel voor zorgen dat iedereen recht krijgt op een fatsoenlijke baan tegen een fatsoenlijk salaris waarin hij of zij volwaardig mee kan doen aan de samenleving. Een ideaal die een partij die de Partij van de Arbeid heet waardig is!

Sebastiaan van der Vliet

Raadsleden PvdA in Schiedam

Petra Zwang

Zeynep Erdogan

Mahmut Erdem

Serkan kilickaya

Peter Groeneweg

Column van Maarten Reuderink

Ik geef geschiedenis op een school voor voortgezet onderwijs en dat doe ik graag; zeker als het gaat over de Grote Crisis uit de jaren dertig. In de jaren dertig werd Nederland geregeerd door een christelijke coalitie met zo ongeveer het economische inzicht van een hardgekookt ei. Nederland werd dan ook veel harder dan de omringende landen getroffen, omdat wij strak vasthielden aan de ‘aanpassingspolitiek’, die eigenlijk alleen maar inhield dat het land kapot werd bezuinigd. Dat alles werd dan wel rijk gelardeerd met volkswijsheden als: “Een goed huisvader geeft nooit meer uit dan er binnen komt.” Iedereen weet natuurlijk wel hoe Duitsland de crisis oploste, maar ook

andere landen, zoals Groot-Brittannië (woningbouw) en de VS (New Deal) kwamen met effectieve stimuleringsprogramma’s voor de economie. Die programma’s hebben er wel voor gezorgd dat de crisis in die landen niet alleen korter duurde, maar ook minder diep sneed. In Nederland waren het alleen de SDAP en de NVV, die zich inzetten voor ‘Het Plan van de Arbeid’. Volgens de toen nieuwe inzichten van de econoom Keynes moest de staat juist niet al te veel bezuinigen, maar de binnenlandse vraag stimuleren met gerichte overheidsuitgaven. Vooral minister-president Colijn moest daar erg om lachen. “Wij gaan geen tweede Moerdijkbrug naast de eerste leggen.” Colijn mocht dan de christelijke lachers op zijn hand hebben, duizenden werklozen betaalden de prijs voor zijn gebrek aan inzicht. Mevrouw Colijn had overigens nog wel een goede raad voor werklozen: “van viskoppen kan je lekker soep maken.”

Hoewel een leraar neutraal moet zijn en ik er altijd oprecht naar streef dat te zijn, vind ik het toch voor mijzelf altijd wel prettig dat de SDAP toen in de oppositie zat en juist wel probeerde om een verstandige politiek te voeren door middel van het Plan van de Arbeid. Daarom was ik natuurlijk ook zo blij dat de PvdA tijdens de huidige crisis in de regering zit. De PvdA zou, als opvolger van de SDAP het soort fouten van de regering Colijn natuurlijk niet maken. Het zou ongetwijfeld de binnenlandse consumptie niet verder onder druk zetten door mensen nog onzekerder te maken door een wild palet aan bezuinigingen. Daarnaast geloofde ik ook oprecht dat PvdA bewindspersonen nooit opmerkingen zouden maken, die van hetzelfde gebrek aan invoelingsvermogen getuigen als mevrouw Colijn deed. Achteraf gaf Jetta Kleinsma natuurlijk wel toe, dat het misschien onhandig was geweest (en dat deed mevrouw Colijn dan weer niet!), maar de essentie van wat ze had gezegd was volgens haar wel waar. Alleen dat gold dan ook weer voor de opmerking van mevrouw Colijn, want van viskoppen kan je inderdaad prima soep maken.

Column Mario Stam

Reces

Op de Franse camping waar ik dit stukje schrijf wordt rust met een hoofdletter R geschreven. De kinderen vermaken zich met vriendjes en vriendinnetjes en Thea en ik lezen boeken en vertellen elkaar wat we gelezen hebben, iets waar we in de rest van het jaar niet aan toe komen.

Thea leest de verhalen van Camilla Läckberg (schijnt iets weg te hebben van Henning Mankell) en ik probeer me door een Stalin biografie, die van Simon Sebag Montefiore, heen te worstelen.

Intussen zijn mijn gedachten al weer bij het komende politieke seizoen. Er moet de komende maanden een berg werk worden verzet. Niet alleen gaan de voorbereidingen op de decentralisaties, met behandeling in de raad van de verschillende (soms wettelijk verplichte) beleidsnota's de laatste fase in, ook de invoering van de wijkondersteuningsteams (WOT) in heel Schiedam staat voor de deur.

In Nieuwland is al zo'n ondersteuningsteam aan de slag. Een WOT is er op gericht om problematiek van bewoners in een vroeg stadium samenhangend aan te pakken. Daarom worden in ieder team mensen opgenomen die verstand hebben van de problematieken en die van oorsprong werkten in organisaties zoals jeugdzorg, maatschappelijk werk e.d. In eerste instantie wordt gekeken wat mensen zelf nog kunnen. Vervolgens wordt bekeken wat de sociale omgeving, zoals familie, voor iemand kan betekenen. Indien nodig wordt daarna professionele hulp ingeschakeld, voor die onderdelen van het probleem, die niet via eigen kracht en burgerkracht op te lossen zijn. Het WOT is als een pilot gestart en intussen is het een succes gebleken. Mensen in Nieuwland weten het WOT goed te vinden (225 casussen in 2013) , de problematiek wordt in een vroeg stadium aangepakt en verwijzing naar tweede lijns hulp is minder nodig. Toch hebben we nog veel geleerd van de pilot in Nieuwland. Zo is gebleken dat de samenwerking met de afdeling werk en inkomen van de gemeente hechter moet en blijken veel van de problemen van Nieuwlanders samen te hangen met (een gebrek aan) financiën. Om die reden wordt aan ieder WOT dat wordt opgezet een specifieke leeropdracht toegevoegd die recht doet aan de problematiek in de wijk, waarbij de opzet natuurlijk is dat de WOT's ook onderling van elkaar leren.

In Nieuwland heeft de leeropdracht daarom te maken met het toepassen van de regelgeving omtrent (financiële) ondersteuning door de gemeente. Dat luistert heel nauw, maar je kunt je voorstellen dat individu, samenleving en daarmee de overheid baat hebben bij het zoeken naar de kortste route naar zelfstandigheid en onafhankelijkheid van een gezin. Óók als dat betekent dat dit de gemeente op de korte termijn geld kost.

In gewoon Schiedams: Als een kind zijn opleiding niet afmaakt omdat hij zijn zieke ouders moet helpen, is het beter om als gemeente huishoudelijke hulp te organiseren. Dat helpt het kind een plaats in de maatschappij te veroveren en voorkomt dat hij op termijn langdurig in een uitkering vervalt. Kind blij, ouders blij en gemeente blij. Maar hiervoor moet binnen de regelgeving wel worden gezocht naar toepassingsmogelijkheden. Dat het niet altijd zachtzinnig hoeft te gaan, blijkt ook uit de evaluatie. Een Nieuwlander gaf letterlijk aan blij te zijn dat hij " een schop onder zijn kont had gekregen" omdat hij nu wél in staat bleek om met een beetje hulp zijn leven op de rails te krijgen.

In andere wijken zullen andere leeropdrachten worden gekoppeld aan de WOT's. De werving voor de teams is inmiddels in volle gang en de verwachting is dat in oktober, ruim voor 1 januari 2015, de in totaal zes WOT's een start kunnen maken.

Hoewel we er al van overtuigd waren dat de gemeente de komende jaren veel meer de samenwerking met de Schiedammers moet zoeken, meer van buiten naar binnen moet gaan werken, wordt door de 3D's deze beweging nog veel belangrijker. Dat betekent ook dat de gemeentelijke benadering van de wijkontwikkeling aan groot onderhoud toe is. De huidige opzet was prima voor de situatie waarvoor hij was bedacht. In de loop van de tijd heeft de opzet met wijkactieplannen, wijkuitvoeringsplannen, wijkprocesmanagers, wijkoverleggen, wijkbudgetten regiegroepen enz. zijn nut bewezen. Meer dan ooit zijn Schiedammers betrokken bij hun wijk, meer dan ooit worden ontwikkelingen in de wijken gedeeld met de bewoners en meer dan ooit komen bewoners zelf met ideeën over hoe het zou moeten. Daarom is het nu tijd voor de volgende stap. Want het toenemend aantal (gemeentelijke) professionals dat met het van buiten naar binnen werken actief is in de wijken, vraagt om coördinatie en afstemming met de bewoners. De wat eenzijdige samenstelling van bewonersoverleggen, vraagt om een uitbreiding van het instrumentarium van onze medewerkers daar waar het gaat om in contact te komen en te overleggen met Schiedammers. De wijze waarop wijkbudgetten worden ingezet, vraagt om een herbezinning op de vraag of middel en doel nog steeds in elkaars verlengde liggen. Daarnaast vraagt de wijze waarop bewoners grip willen hebben op hun woonomgeving, waarop zij hun vragen, wensen en verlangens formuleren een andere opstelling van de gemeente.

Natuurlijk gaan we niet alles wat nu al werkt overboord gooien. Als gemeente moeten we trots en zuinig zijn op die bewoners die nu al betrokken zijn, op de vrijwilligers die hun handen uit de mouwen steken. Mogen we trots zijn op onze wijkprocesmanagers, wijktoezichthouders, wijkopbouwwerkers, bewonersondersteuners en andere professionals.

Maar om het geheel toekomstbestendig te maken en in te richten op het mee- ademen met onze samenleving gaan we wel verder met ontwikkelen.

Het is natuurlijk ondenkbaar dat een dergelijke doorontwikkeling door de gemeentelijke organisatie alléén gaat worden bedacht, dat moet samen met bewoners in een helder en daadkrachtig proces gebeuren. In het najaar zal een start worden gemaakt met het verder uitwerken van de doorontwikkeling, een proces wat daarna wat mij betreft permanent zal zijn.

Maar nu eerst nog, vakantie!

Mario Stam

Column Peter Groeneweg

Nooit meer reces!

Ik schrijf deze column (een hopeloos verouderd medium want meer dan 140 lettertekens die niet ogenblikkelijk na het typen worden ‘gedeeld’) in een week waarin de ene bekende dode na de andere wordt gemeld. Robin ‘Nanoo nanoo’ Williams, filmster Lauren Bacall, en dirigent van het Orkest van de Achttiende Eeuw Frans Brügger. En vandaag (donderdag) is het vier weken geleden dat ik op weg naar huis een tweet ontving over een vliegtuig van Malaysia Airlines met daarbij een heel vluchtschema. Ik dacht toen nog dat het ging om het al langer vermiste vliegtuig en ik zou thuisgekomen die bijlage met tijden en locaties wel beter lezen dan lopend ging. Die tweet had betrekking op een ander vliegtuig, met veel

Nederlandse passagiers.

Een twitterbericht is makkelijk verstuurd: je gooit wat letters achter elkaar en jouw kring van volgers krijgt het te lezen. Het is leuk wanneer het bericht wordt geretweet en de kring van ontvangers (\neq lezers) groeit. Soms gaat het vreselijk mis. Ik heb geen medelijden wanneer een trotse tweet over het neerhalen van een Oekraïens legervliegtuig een supersnelle getuigenverklaring wordt. Een beetje medelijden heb ik met de twitteraar die Robin “Goodmorning Vietnam!” Williams verwacht met Robbie Williams van Take That...

Soms is medelijden, of zelfs een gevoel van onrecht, op z’n plaats omdat de interpretatie van een tweet zo absurd verschilt van de bedoeling van de twitteraar dat je moeite moet doen om de gedachtesprongen te reconstrueren van de lezer die de tweet en de steller ervan aanvalt. En soms denk je gewoon: had het dan ook niet geprobeerd om in 140 tekens een heel betoog samen te vatten!

Een tweet is niet veel anders dan een geschreven “soundbite”; en wie zouden beter dan politici moeten weten hoe hun opvattingen in korte zinnen weer te geven?! Reclamemakers! Die steken vaak weken in de voorbereiding van een reclame-uiting die maar een paar seconden duurt, en die toch precies alles moet communiceren waardoor de potentiële consument weet waarom hij dat product moet kopen. Er is wel een nieuwe trend zichtbaar – tijdens het WK Voetbal- waarbij zeer snel op gebeurtenissen wordt gereageerd. Maar daarbij is het dan ook al ’s misgegaan en moest de opdrachtgever met excuses de twitter-arena tijdelijk mijden. En lang nadenken door reclamemakers is ook geen garantie voor goed communiceren: welke reclamemaker vergat te voorzien tijdens al die dagen ‘brainstormen’ dat een reclame voor dropknickers in landen met Engels als voertaal lastig zou worden?

Denk nu niet dat ik twitter verafschuw! Prachtig om te zien dat een bericht over een probleem direct tot een oplossing leidt omdat het wordt opgepikt door iemand die weet waar de oplossing ligt. Maar niet voor alles is een tweet de meest effectieve manier om aandacht te vragen voor een probleem of direct een oplossing te verwachten of te suggereren. Soms is een probleem complexer dan in 140 lettertekens kan worden uitgelegd, soms vereist de oplossing meer dan de toezegging “gaan we wat aan doen!”

En waarom is het dan “nooit meer reces” zoals in de titel staat? Omdat een snel medium als twitter het tempo van actie en reactie opjaagt en er sprake lijkt te moeten zijn van permanente dijkbewaking. Wie een tweet over een incident of probleem heeft gemist omdat hij niet in die kring van volgers zit of even aan het werk of op vakantie was, die heeft blijkbaar geen aandacht meer voor de ‘burger’ met een probleem!?! U als lezer van de Voorwaarts hoort bij het netwerk van de PvdA Schiedam en daarom durf ik u te vragen zowel oude als nieuwe media te gebruiken om de fractie te attenderen. Niet alles hoeft per twitter of Facebook. Een mail, telefoontje of brief kan ook. Of een praatje op straat! Een medium van alle tijden...

Monique Vermeijmeren interviewt Flora Goudappel.

Ik ontmoet Flora Goudappel in haar gezellige appartement in het centrum van Rotterdam. Als geboren Rotterdamse kan ze genieten van de dynamiek op het plein onder haar raam. We praten wat over de stap die we beiden ooit gemaakt hebben van de zuidkant van de rivier naar “de stad”.

Flora groeide op op Zuid en kreeg een geïnteresseerde blik op de wereld van haar links georiënteerde ouders al van jongs af aan mee. Zij herinnert zich dat ze uit bed gehaald werd toen Sadat landde in Israël: ‘Mijn ouders vonden dat ik dat gezien moest hebben, ik was toen een jaar of 7 maar ik herinner het me nog goed.’ Flora is zich altijd blijven bewegen aan de linkerkant van het politieke spectrum en zij heeft de indruk dat dat ook geldt voor verder weg wonende familieleden, met wie zij o.a. Facebook

regelmatig contact mee heeft.

Op dit moment bekleedt zij de Jean Monnet leerstoel Europees handelsrecht voor de overzeese gebieden bij de Erasmus Universiteit. Haar studenten komen vanuit de hele wereld naar Rotterdam, vaak om hun Masteropleiding te doen. Op dat gebied is de EUR populair onder buitenlandse studenten. Onder de studenten bevinden zich ook veel vluchtelingen en kinderen van vluchtelingen. Flora vindt het een voorrecht om in die setting te doceren. Zij geeft een voorbeeld: ‘het feit dat mijn studenten vaak aan den lijve ondervonden hebben hoe het is om te moeten vluchten helpt om de vluchtelingenpolitiek in context te plaatsen. Voor de Nederlandse studenten heeft het soms een grote impact om de verhalen van hun medestudenten te horen.’

Zij merkt dat vrouwelijke studenten met een niet Nederlandse achtergrond zich soms aan haar optrekken, ze krijgt veel positieve feedback uit die hoek, ook als zij gastcolleges geeft bij andere universiteiten. “De mensen die de hoorcolleges in mijn vakgebied verzorgen zijn toch vaker mannen dan vrouwen. De vrouwelijke studenten vinden het leuk als ze zien dat zich ook vrouwen op dit gebied bekwaamd hebben, zij voelen dat als een positieve stimulans denk ik.’

Ik vraag haar hoe ze de campagne voor de Europese Verkiezingen ervaren heeft, zij stond op een zesde plaats op de kandidatenlijst. Flora hoeft daar niet lang over na te denken: ‘Het was een drukke, leuke en heel leerzame tijd. Ik denk dat ik wel 30 debatten heb gevoerd en dat ik Nederland wel 3 keer rondgereisd ben. De sfeer binnen de kandidatengroep was prima en we hadden regelmatig contact met elkaar. Daarnaast werden we prima ondersteund door o.a. de media-adviseurs van de partij. Soms is het goed om voorafgaand aan een pittig debat eerst nog eens goed met elkaar te sparren. Dat heeft mij en ook de andere kandidaten geholpen om in de debatten goed overeind te blijven. Ook met de kandidaten van de meeste andere partijen waren de contacten goed, als je campagne voert maak je toch dezelfde dingen mee en je komt elkaar ook steeds tegen. De debatten met de Turkse achterban waren bijvoorbeeld boeiend vanwege de positie van Turkije t.o.v. de Europese Unie. Sowieso heb ik de meest intensieve debatten toch gevoerd met partijgenoten, de interne discussies waren stevig maar dat vind ik

prima. Al met al was het een goeie tijd die helaas niet bekroond is met een zetel in het Europese Parlement.

Ik ben er trots op dat we toch drie zetels hebben behaald en ik uiteindelijk toch meer dan 7000 stemmen gekregen heb, dat zie ik als een mooi resultaat.’

Flora’s politieke ambities voor de komende tijd zijn duidelijk: ‘Ik wil me graag opnieuw verkiesbaar stellen voor de Eerste Kamer.

Het werk in de senaat trekt mij aan omdat het minder gaat om de waan van de dag en het zwaartepunt ligt bij het toetsen van wetgeving. Juist om de combinatie die hier vereist is van politiek inzicht en diplomatieke vaardigheden vind ik het een prachtige functie. Het is dezelfde combinatie als die belangrijk is voor het werk in Europa.’

We praten nog wat door over allerlei onderwerpen en ook de Oekraïne komt ter sprake. Flora kent daar een groep collega’s, die haar ooit bij een werkbezoek hebben opgevangen toen ze vanwege een aswolk niet naar huis kon vliegen en gestrand was in Odessa. ‘Ik hoop dat het goed met ze blijft gaan, ik informeer regelmatig en houd contact. Ik hoop dat er binnenkort een periode zal komen van relatieve rust in de Oekraïne, dat is nodig om dat land de tijd en ruimte te geven zodat alle groepen die er wonen zich op een goede manier met elkaar kunnen gaan verhouden. Oekraïne is een complex land, divers van samenstelling en voor een buitenstaander zijn de interne verhoudingen niet altijd makkelijk te begrijpen. Duidelijk is natuurlijk dat het annexeren van land van een soevereine staat niet kan en dat Rusland in die zin verkeerd bezig is. Maar hoe de verhoudingen liggen en hoe de inwoners van Oekraïne tegenover Rusland staan is voor ons soms lastig inschatten.’

Omdat Flora binnenkort naar Schiedam komt om met de afdeling in debat te gaan vraag ik haar waar ze het met ons over zou willen hebben tijdens de ledenvergadering in september. ‘het lijkt me interessant om met elkaar van gedachten te wisselen over de manier waarop je vanuit een lokale afdeling invloed uit kunt oefenen op bijvoorbeeld de Europarlementariërs. Het is niet alleen een kwestie van kijken waar de zakken met geld zitten. Hoe verhouden de afdelingen, de provincie, de landelijke partij en de Europarlementariërs zich met elkaar? Dat lijkt me een boeiend onderwerp om het met elkaar over te hebben. Schiedam is een leuke afdeling en ik verwacht een goeie discussie en hoop op een goede opkomst.’

**NEDERLAND
STERKER
& SOCIALER**

Belangrijke gegevens:

Website PvdA Schiedam: pvdaschiedam.nl

Twitter @PVDASchiedam Facebook: www.facebook.com/pvdaschiedam.pvdaschiedam

Fractie PvdA:

Mario Stam tel 4706584 mail: pvda@familie-stam.nl

Mahmut Erdem Tel: 06-14309497 Emailadres: m.erdem@hotmail.com

Petra Zwang Tel: 06-17503992 Emailadres: petra.zwang@yahoo.com

Zeynep Erdogan Tel: 06-13452435 Emailadres: zeyneperdogan@msn.com

Peter Groeneweg Tel: 06-51039616 Emailadres: p.groeneweg@online.nl

Serkan Kilickaya Tel: 06-58820061 Emailadres: serkankilickkaya@hotmail.com

Pvda Bestuur:

Voorzitter Maarten Reuderink tel. 06-11396280 emailadres: m.reuderink@yahoo.com

Secretaris Pascal van Kraaij tel. 0617766726 mail: Schiedam@pvda.nl

Penningmeester Bart Overzier tel.0624317757
mail: info@b-overzier.speedling.nl